

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru străinătate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marți și Vineri

Prețul inserțiunilor: un șir pe 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrieri nerancate se refuză — Articole nepublicate nu se însoțesc.

Activitate sectară

În vârtejul furtunilor, din veacurile trecute, massa mare a poporului român a rămas credincioasă bisericii sale strămoșești.

Înainte cu vre-o patru sute de ani tot urgia unui fel de politicianism a zmuls vre-o câțiva credincioși din sânul bisericii, trecându-i la reformare. Aceia sânt «ungurii» de astăzi, risipiți prin unele comune ardelen, «ungurii», cari nici până astăzi nu știu o iotă ungurește, dar cred, se roagă și vorbesc curat românește.

Pacostea dela 1700 și de după aceea se știe cum s'a petrecut: prin viclenie, uneltiri și siluiri. Uniții dela Cigmău își «dădăresc» «unirea» bătelor grofului ungur de pe acel timp. Faraonii din Geoagiu, s'au «unite» fiindcă preotul greco-catolic, bine retribuit, nu le cerea stole. Uniții din Cib n'au trecut nici odată la «unire», ci a trecut «numai preotul lor». Și așa mai departe.

Din tot trecutul acesta vijelios se învederează limpede că poporul român a fost și este nedespărțit de biserica sa strămoșească, de legea românească, cum i se zice.

Sectarismul, care a început a se ivi ici colo și în biserica noastră, nu este de natură românească, ci străină.

Cel dintâi «pocăit», în protopopiatele Deva și Geoagiu, a fost un cantor *unît*, din Săcărâmbu, Todoran din Codru, pe

care l-a pocăit un jandarm ungur, în timpul războiului.

Toată țăsătura de paiangen pocăită e urziță și pusă la cale de străini.

În comuna Rapoltul mare un ungur, Benkő, întors de curând din America, a convertit o seamă de unguri din comună la pocăitism. Ține adunări vorbiri și-și face mendiile neturburat de autorități, — deși intențiunea sectarilor e să răstoarne orice organizație bisericească și de stat.

«Baptista Imaház» din Simeria e condusă de unguri și evrei, cari, prin rătăciți de ai noștri, lucră din răspuțeri, calomniind instituțiile noastre culturale și pe conducătorii lor.

Pocăitilor din Bobalna li s'au trimis manifeste și tipărituri de a colecta bani în scop propagandist, de către un evreu din Germania, stabilit în Sibiu. Manifestele sunt imprimate în tipografia...

Librăria evreului Hirsch Adolf din Deva răspândește cărți sectare. Agentul lui, ucenicul de prăvălie, Ilie Mărza, cutreeră Deva și împrejurimile, ducând sufletele slabe în rătăcire prin dese înfruniri ce le face în comunele din cele două protopopiate. Acest unit-pocăit, după ce a stat câțva timp la școala pocăită în București strada Bursei Nr. 1, — întorcându-se ca «predicator» ține conferențe și intruniri regulate în Deva, fără a fi controlat. Sub masca baptismului sapă la temelie bisericii și statului.

Tipografia jidovească G. Albrecht, București, strada Domnița Anastasia 12, tipă-

rește și răspândește reviste și publicații sectare, ca: «Farul Mântuirii», «Baptiștii și Biblia», «Mărturisirea creștinilor botezați» și altele.

«Baptisták nyomdájá», din Oradea mare, comunitatea Baptistă Arad, strada Mijlocul Nr. 17/a și strada Coasei Nr. 5, Tipografia «Arad és Videke» Arad, Epoca de aur, Cluj, strada N. Filipescu Nr. 10, «Farul Mântuirii», București, strada Berzei Nr. 29, «Fabrica de Uleiuri vegetale» din comuna Cioara, județul Brăila, localul din strada Birjarii Vechi Nr. 31 București, Tudor Sida, Buteni, județul Arad, Cismăria Stanetzki, București, strada Apele Minerale 6. Thomas & Ioan Klöss, Craiova, strada Craioviței Nr. 47, Localul din București, strada Bursei Nr. 1, și altele: sânt tot atâtea centre, unde cu multă stăruință se fac lucrări sectare, găsindu-se aproape în toate satele; în trenuri, prin gări, pela țiguri și aiurea, se vând publicațiile sectare, pretutindeni îndeplinindu-se cu multă râvnă obligamentul luat prin ordinul: «Vânzarea scrierilor noastre (sectare) trebuie privită ca prima lucrare de misiune» (Păzitorul adevărului Nr. 2 din Februar 1922). De fapt, acești colportori cutreeră țara'n lung și'n lat, fără să fie supărați de cineva.

Conducătorii pocăitismului sânt: Darabont Juliusz, Molnár Károly, Schuller W., Sampy R. I., Truett W., Mullins E., J. Rushbrooke, White, Averbuch, Sezonov, Staneschi și alții, toți străini, cari au vârat mai întâi secta aceasta la noi și căzuți în

FOIȘOARA

Icoane din viața bisericii

— Anul 1804 —

(Urmare)

Consistoriul în deplină cunoștință a rânduielilor și a normelor dela guvern în chestiunea cu așezarea de vice-protopopi răspunde vicariului protopop, că cererea lui nu o poate împlini.

În înțelesul decretului gubernialicesc din 30 Aprilie 1802 Nr. 3873 strict este oprit, ca fără de aplacidarea mai înainte dela același înălțat guvern vice-protopopii să nu se înmulțească, și atât aceștia, cât și protopopii de către preoți să se aleagă. Deci ca să se poată răspunde, și să se poată mijloci rămânerea pomenitului preot Mihail Crainic în slujba vice-protopopiei de lipsă este, ca instrumentul despre alegerea lui însuși de către cuvințioșii preoți încălit încoace să se trimită.

9. Preacinstitul Domn Vicăras Ioan Popovici de datul 10 Noemvrie pres. 3 Ianuarie a. c. arătând că despre o parte pentru că este alia cu prinsa slujba, iară despre altă parte pentru că protopopiatul lui încredințat este depărtat, așa ca să nu rămână din aceste pricini poruncile neimplinite și tâmplătoare trebă neisprăvite, cu știrea și voia preoților locului a rânduit a fi vice-protopop în locul său pe Popa Mihail Crainic din Balșa, având și știința limbii ungurești, pe lângă care înștiințare, mai încolo pofteste pe Consistorium și pe pomenitul vice-protopop și despre partea sa să-i întărească.

Fiindcă prin milostivul Decret gubernialicesc din 30 Aprilie 1802 Nr. 3873, strins este oprit, ca fără aplacidarea mai înainte dela același înălțat, vice-protopopii să nu se înmulțească, și atât aceștia, cât și protopopii de către preoți să se aleagă, așa să se poată răspunde, precum ca să se poată mijloci rămânerea pomenitului preot Mihail Crainic în slujba vice-protopopiei de lipsă este, ca instrumentul despre alegerea lui însuși de către cuvințioșii preoți încălit încoace să se trimită.

Slujba vice-protopopiei — Namesniciei cum se mai numește — era pe acea vreme bine circumscrisă și normată. Se admitea numai în cazuri concrete bine motivate, și vice-protopopului i se norma

cercul de activitate, peste care nu putea trece. Se exopera încuviințarea dela guvern.

Aflăm adevărat sub Nr. 767 o instanție a preotului Alexandru Popoviciu din Teiu, cu încălțările preoților din tractul Dobrei, ca el să se rânduiască Namesnic într-un ajutorul protopopului Iacob Nemeș.

Cererea aceasta dimpreună cu instrumentul despre alegerea făcută, dimpreună cu certificatul medical despre neputințele protopopului din Dobra Iosif Nemeș, Consistoriul le trimite la guvern, cerând aprobarea, de a se institui la Dobra vice-protopop numitul preot dela Teiu Alexandru Nemeș.

Sub numărul consistorial 881, se înregistrează decretul gubernial dela 22 August 1804 Nr. 6845, prin care la reprezentanța Consistoriului se încuviințează așezarea preotului Alexandru Popoviciu de Namesnic — vice-protopop la Dobra în locul — sau mai bine zis — lângă protopopul Iosif Nemeș.

Vice-protopopul se introduce în slujba

mrejele lor i-au urmat apoi unii românași slabi de ingeri, — ca și în trecut la unație, când au trecut elementele mai slăbuțe.

Citez la acest prilej câteva propoziții, din care se învederează felul de activitate sectară:

«Din «Epistola cerească», tipărită la O. Haiser, Sibiu, în anul 1914: «Această epistolă a scris-o Mântuitorul nostru Isus Hristos Dumnezeu Domnul și s'a trimis pe pământ cu Arhanghelul Mihail. Eu, Hristos, zic, că aceasta o-am scris eu cu mâna mea și cine va vorbi în contra ei, nu va fi binecuvântat. Și să credeți că este epistola scrisă de însuși Dumnezeu. Această epistolă era scrisă cu litere de aur și s'a găsit în Königsberg în Prusia. Cinstiți epistola mea pentru aceea, că v'am trimis-o cu ingerul meu. În anul 1896 se va întineca soarele și își pierde strălucirea în 21 Septembrie. În anul 1899 se vor face rup-turi de nori... și atunci prin un tunet ni se va arăta, prin un tunet nemai pomenit, că s'a răit lumea și atunci s'a prăpădi a cincea parte din ea... Cine poartă această epistolă la sine, contra dușmanului, contra armelor și a glonțului fu-vă scutit; cine nu vrea să creadă, acela să o scrie și să o lege de gâtul unui câine și să puste după el și va vedea că nu-l va nimeri... Această epistolă să o scrie unul dela altul și de va fi făcut păcate cât nisipul în mare și câtă frunză în pomi, toate vor fi iertate».

În cântecica «Cea de pe urmă solie a Harului către o lume căzută», tipărită în Tip. «Arad és Vidéke» ungurii, talmăcind Sf. Scriptură, sânt ca de obicei iredentiști înverșunati: «Cornul cel mic, care avea ochii ca ochii de om, s'a împărțit în 10 părți, în timpul năvălirii popoarelor. Aceștea teri: Germania, Austro-Ungaria, Italia, Franța și Anglia, și cele 5 state mai mici: Belgia, Olanda, Elveția, Spania și Portugalia». Citim acum mai departe Dan. cap. 2, v. 44, și vedem că Dumnezeu în favo-ritul acestor 10 regate de acum va stabili împărăția, pe care creștinismul de formă o cere în rugăciunea «Tatăl nostru»... «vie împărăția Ta...» adică vechiul regat unguresc... Cred că în lupta cu sectarii ar fi bine ca și autoritățile românești civile să se intereseze de scrierile d'acest soi și de col-portorii lor, luând măsuri pentru împiedicarea ori cărei mișcări contrare statului român și bisericii sale dominante.

Pr. Vasile Păcănu.

Ședințele Sfântului Sinod

În ședința din 8 Martie, Sf. Sinod s'a ocupat de înființarea unui episcopat ortodox român în America. P. S. Sa Episcopul Visarion Puia a citit raportul comisiei misiunilor externe referitor la această chestiune. Ministerul de externe a răspuns adresei Sf. Sinod, că guvernul nu dispune de fondurile necesare pentru înființarea episcopatului în America.

În jurul acestei chestiuni s'a desfășurat o discuție mai lungă. În care l. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului a susținut ideea d'a se trimite un vîcar pentru biserica ortodoxă română din America.

Sf. Sinod n'a împărțit această idee și, cu majoritate de voturi, a hotărât înființarea episcopatului în America, intervenind pe lângă ministerul cultelor pentru găsirea fondurilor necesare.

În ședința dela 9 Martie, la care a participat și dl Al. Lapedatu, ministrul cultelor, s'a discutat chestiunea dacă biserica ortodoxă română să participe la alegerea unui patriarh al Alexandriei, în locul decedatului Fotie, și s'a hotărât să se intervină pe lângă guvernul egiptean ca românii ortodocși aflați acolo să poată participa la această alegere.

S'a precizat punctul de vedere al Sf. Sinod privitor la Sinodul ecumenic ce se va ține la Sf. Munte. Va fi numai o conferință religioasă care să pregătească lucrările Sinodului ce se ține în 1927.

La sfârșitul ședinței l. P. S. Sa Patriarhul Miron a făcut o dare de seamă asupra activității Sinodului în ultimii ani.

După aceasta dl Ministru Lapedatu a citit decretul regal de închiderea sesiunii Sf. Sinod.

Viața lumească și viața morală

— Conferință rostită în Lupeni în postul Paștilor —

— Contraste. — Progresul științelor. — O convorbire. — Lumină creștinismului. — Societatea orășenească. — Două căi ale sufletului. — Schimbările (Sfârșit)

Nici un arhitect sau inginer nu se apucă să clădească o casă fără socoteli și cercetări făcute înainte; nici un zidar nu ridică o casă sau un părete măcar, fără a-l regula mai întâi la cumpănă, fără a-l cerceta cu plumbul cu fir; — dar mulți dintre noi ne orândim viața fără multă socoteală și fără a căuta înțelesul și valoarea ei morală... Și apoi ne mirăm când asemenea clădiri se dărâmă și ne strivesc sub ruinele lor...

Până când sântem tineri și avem destule mijloace de trai, frumsețe și sănătate, credem că viața e ușoară, plăcută și veselă, și că în ușurătăți trebuie să o cheltuim. Mai pe urmă vin zilele oacheșe, zilele negre, cu griji și greutate, zile vieti, și atunci e târziu să mai învățăm ca-lea cea bună. Tocmai spre bătrânețe, după multe trude și amare experiențe, ne trezim, că nu așa trebuiau trăite zilele vieti noastre...

Vadul Hoților

— Roman de Vasile Savel —

Războiul, din care neamul nostru a renăscut, liber și stăpân pe pământul lui liber, nu a dat până acum subiecte marilor noștri pro-zatori.

Cauzele sânt multiple. În primul rând re-lăvăm groaza pe care acest război a lăsat-o în sufletul actualilor generații. Fiecare dintre noi a încercat atâtea emoții, încât nu știm care scri-tor ni-ar putea da ceva nou.

A fost apoi îmbibarea preslei cotidiene de elemente străine de sufletul nostru, căci dela încheierea războiului, din motive ușor de înțeles, au căutat să ia în zeflemea eforturile și jertfele aduse pe altarul unui neam.

Pentru strălucim mazăgăilor de hârtie, sus-pinele cutărei eroine nocturne, pe care a aban-donat o furnizorul de resurse financiare, avea mai mult interes decât lacrimile a zeci de mii de mame după cei dragi ai lor.

Altă cauză ar fi intervalul prea scurt dela săngeroasele evenimente până în zilele noastre.

În lume sânt două căi de viață, cum ne-spune în Evanghelie dascălul dascălilor, Isus Hristos. Una este îngustă și greu de urmat, ca-lea binelui, care duce spre idealul binelui, adică spre Dumnezeu; alta largă și ademenitoare, ca-lea lămurii, a veacului de acum, a răului.

Dintre noi cei de astăzi prea puțini apucă pe cea dintâi, și cei mai mulți pe a doua. Din neștiință? Nu, căci de mici copii, de pe băncile școlii primare, religia se îngrijește să ne spună acest lucru, biserica prin evanghelia și amvonul său asemenea, așa că nimeni nu poate spune: «N'am auzit, nu știu».

Din greșală? Mai rar. Cele mai multe ori cu știință și cu voință și din deprinderea de-a imita pe cei din împrejurul nostru. Această deprindere devine un fel de lege, căreia omul se supune foarte ușor, ear atunci zadarnic ne mai cheamă cuvântul Evangheliei sau glasurile con-ferențierilor să apucăm pe calea cea îngustă, zi-cându-ne: «Căutați mai întâi împărăția lui Dum-neu și dreptatea Lui, că toate celelalte mai ușor le veți avea».

Evanghelia zice, că toate sânt create spre folosul și bucuria omului, însă nu toate li sânt de folos, deci nimic din ele să nu pună stăpâ-nire pe el. «Toate lui sânt slobode, zice ap. Pavel, dar nu toate de folos».

Învățăturile creștine întesc o cumpănire, un echilibru între cultura veacului de acum și între viața morală, ear nouă aceasta ne trebuie. Fericit este și va fi acel popor, care poate re-aliza acest echilibru.

Am făcut această preambulă scurtă prin lume, printre roadele culturii, și arăt care este calea cea bună a vieții, și la care biserica ne cheamă cu toată căldura ei de mamă iubitoare.

Ea, biserica, pe lângă multele învățături pe care ni le dă, are și îndatoriri, de care ne am-cuitat, dar care sânt de mare folos pentru noi toți. Odinioară erau împlinite aceste îndato-ritori de moșii noștri cu strictețe și cu deosebită plăcere. De aceea ei erau pe o treaptă cu mult mai superioară din punct de vedere religio-s-moral, decât mulți din urmașii lor d'acum.

Între aceste îndatoriri ocupă loc frumos creștinii ele sânt ca niște îndemnuri la trezire și reculegere și ca o aducere aminte că omul nu este numai rob al vieții pământești, ci el are menire mai nobilă, mai sfântă și mai sublimă.

Închipuiți-vă, că viața ar decurge fără sărbători și fără răstimpuri de odihnă; închipuiți-vă iarăși, că ea s'ar strecura mereu într'un fel de sbucium de carnaval. Dacă risipi de bani, de timp, de sănătate și cât sbucium moral n'am îndura?

Judecați cât de înțelepțește a lucrat biserica, când a așezat aceste timpuri de reculegere su-fletească și trupească. De ob cei prin lunile când natura începe a fi în mari prefaceri, trecând din-earnă spre primăvară, când și organismul omu-lui are nevoie de odihnă și e într-o primenire de forțe noi; atunci vine postul cu o hrană mai ușoară, vine cu mărișirea păcatelor, ceea ce înseamnă nu slăbirea corpului, ci odihnă după libertățile de până atunci și o baie sufletească.

ce i s'a încredințat, i se spune însă, că el protopopului Iosif Nemeș să fie desăvârșit subordonat, și întru toate dependent, așa la trebile protopopești fără știrea și po-runca lui afară de vremea, când numitul protopop ar lipsi dela stație, sau pentru ceva beteșug n'ar putea purta căzuta grijă despre săvârșirea cum se cuvine a dregă-toriei protopopești, să nu se amestece.

767. Alexandru Popoviciu, parohul neunit în Teiu în instanța de sub pres. 27 Iulie a. c. așterne iscălitura preoților din protopopiatul Dobrei despre acea lui dată, ca să se rănduiească Nemesin într-un ajutorul protopopului Iacob Nemeș.

Producămintele voturilor despre așezarea suplicanșului în slujba Nemesiciei dimpreună cu atestatul despre slăbiciunile protopopului Dobrei Iacob Nemeș și alte atestaturi despre treaba aceasta sub Nr. 1182 a. tr. Consistoriului înna-into date întru asemănarea eșitelor despre această rănduieală smerit să se aștearnă l. Guvernium, ca să binevoiască așezarea suplicanșului în slujba Nemesiciei după arătarea lipsei milostivește a o aplăcătului.

(Va urma)

Spre a le măsura, trebuie aceeași distanță în timp, care ne trebuie în spațiu spre a ne da seama de înălțimea piscurilor de munți.

Romanul lui Vasile Savel croește — și i-dorim să fie într'un ceas bun — drumul spre-uriza panoramă a vieții manifestate în atâtea-mil de forme, fie ca vitejie, fie ca suferință, fie ca bucurie a triumfului. Războiul cu lumina și umbrele lui. Molocul cu eroii ce-l înfruntă și cu parasitii ce se bucură, simțindu-l cum se în-grașe, pentruca, la rândul lor, să aibă cu atât-mai ușor de unde să se îngrășe și ei.

Vasile Savel începe cu acești parasiti. Avem impresia că «Vadul Hoților» face parte dintr'o-serie întreagă de romane, în cari sufletul ome-nesc să fie analizat cu minuțiozitate de labora-tor, în cari caracterile să ni se redea cu sin-ceritatea în care stânca redă ecoul strigătului lovit de ea.

Ce este scrisul unui adevărat scriitor de-cât ecoul dat de sufletul său la strigătul vieții?

«Vadul Hoților» este povestea revoluționare a vieții dintr'un orășel de graniță, viață care nici după izbucnirea marelui chemări a idealului, nu

b'nefăcătoare pentru conștiința îngreuiată cu gânduri ce ne-au abuciumat.

Cât de mult ne îngrijim de corpul nostru, o știm fiecare. Îl spălăm în fiecare zi, luăm în toată săptămâna sau luna câte o baie, dar pentru sufletul nostru oare făcut-am vreo baie până acum, sau de câți ani de zile nu ne-am mai îngrijit de el nu ne-am mai spovedit și cuminecat...

O zi nu trece fără a ne privi în oglindă, — din cap până'n picioare uneori, — pentru ca să observăm nu cumva avem vreo pată pe față, pe haină; și totuși lăsăm să treacă ani întregi, fără a ne îngriji de fața morală a sufletului nostru; fără a ne pune pe Mântuitorul, chipul de-așvârșit al sfințeniei, ca pe o oglindă în fața noastră.

Cei ce judecăm bine să nu uităm învățăturile, îndatoririle și privilegiile credinței noastre, pe care biserica ni le oferă, ori cât am fi de păcătoși, și ori cât de mult ne-ar fi abătut lumea dela viața morală.

Cele mai fericite popoare sânt acele, care folosesc cu dreptă măsură bunurile lumii, și trăiesc potrivit cu rânduielile religioase ale bisericilor lor.

Ca exemplu aduc Anglia, unde cultura merge alături cu evanghelia și unde stăpânul sau boierul ține cu lucrătorii și slugile sale în fiecare Duminică cărți din biblie.

Popoarele, cari se abuciumă mai mult în curente scornite de-o viață ușoară, cărora invențiile și descoperirile științifice și tehnice moderne nu le sânt spre folos, ci spre rău și spre peire, acelea sânt cele necredincioase de ex.: Rusia de azi. Până când Rusia a avut biserică cu credincioși buni, a fost una dintre puterile cele mai respectate ale lumii; de când bisericile s'au schimbat în cazarmă, iar slujitorii ei au fost omorâți, de când au început principiile bolșevice să o stăpânească, s'a prăbușit. Și Doamne mult li va trebui, până să se ridice, fără Tine.

«Să cântăm deci mai întâi împărăția lui Dumnezeu, că toate celelalte — ale vieții pământești — mai ușor le vom avea». (Matei 6, 33).

Prof. Ioan Știrbeșu.

Milostenia

Predică la „Duminica Bolnavilor”, de Pr. R. POP*)

«Apa stânga focul, și milostenia păcatele». Is. Sir. 3, 29.

Cumpăna avuției s'a ivit deodată cu apariția omului și va înceta la dispariția lui. Bogăția și sărăcia se leagă în sinul omenirii; egalitate nici odată nu va fi, căci virtutea și păcatul, mai mult sau mai puțin, se vor învăliși în mijlocul societății.

«Nu va lipsi sărac din pământul tău». V. Moise 5, 11.

*) Conform circularei consistoriale Nr. 964/1926 B. preoțimea Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu a predicat în a doua Duminică din sfintele Păresimi, despre faptele milei trupei. Vom publica, în extras, din aceste predici, câteva din cele ce ni s'au trimis. Red.

s'a putut debarasa de meschinărie și de micile mizerii cari o sugrumau.

Avem acolo pe funcționarul abrutizat, satisfăcut că femeia lui, indiferent pe ce căi, îi procură în casă tot ce-i poate asigura un trai comod. Bănuim că el știe, dar se face a nu înțelege că aceste mijloace vin prin generositatea contrabandistului, mai pe urmă a ofițerului rus și a desertorului improvizat în administrator de spitale.

Avem întreaga serie de ticăloși și netreb-nici cari, fie din lene, fie din răutate, fie din nepricepere, în loc de a ușura viața luptătorului, l-o amărăscu cu idioatele măsuri pe care, sub acutul dispozițiilor speciale din război, le iau, spre a profita și avansa ei.

Eată-l și pe sublocotenentul Stroe, ușuratic în timp de pace, poate mergând prea departe cu concesțiile pe cari și le face, — dar neprecupețindu-și sângele atunci când țara îl cheamă să-și pună în cumpănă pentru ea finețea lui.

Tineretea lui fără de experiență îl va face să cadă și el în mrejele aceleiași Doamne Ca-

Păcatul sădit în omenime se va mișca în tr'o parte și n'alta; mulțămirea și fericirea se vor promova și susține cu dragostea desproapelui în faptele îndurării, — milostenie.

«Pentru aceea cu poruncesc ție să faci lucrul acesta, și-ți zic: deschidând deschide mâna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit, carele este în pământul tău». V. Moise 5, 11.

Biserica lui Hristos încă de pe timpul Apostolilor a luat acest leac pentru domolirea nemulțămirii între oameni, căci însuși Apostolii primeau din mâinile celor milostivi averile, și le împărțeau săracilor, după cuvântul Mântuitorului (Matei 5, 7): «Feriți-vă cei milostivi, că aceia se vor milui».

Pentru susținerea echilibrului și fericirii vremelnice și veșnice în omenime, biserica lui Hristos, în toate timpurile, a prescrip și prescrie pentru creștinul adevărat: faptele îndurării.

«Dacă vei plini a da toate zeciuile rodurilor tale, în anul al treilea, a doua zeciuială să o dai levitului și nemernicului, văduvei și săracului, și vor mânca în cetățile tale și se vor sătura». (V. Moise 26, 12).

«Omul îndurat bineface sufletului său, eară cel neîndurat pierde sufletul său». (Psalm 11, 17).

Altruismul în luptă cu egoismul este re-mediu pentru reducerea lipsurilor din omenime. Insuși Hristos zice: «Veniți, binecuvântați părintelui meu, de moștenii împărăției, care e gătită vouă dela întemeierea lumii, că am flămân-zit și mi-ați dat de am mâncat; înșănătoșat-am și mi-ați dat de am beut; străin am fost și m'ați primit; gol am fost și m'ați îmbrăcat; bolnav și m'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la mine».

«Adevăr zic vouă, întru cât ați făcut unuia dintre acești frați mei mici ai mei, mie mi ați făcut». (Matei 25, 34—40).

Păcatul este boală legată de ființa neamului omenesc dela începutul vremii și va dăinui până la sfârșitul cel de apoi.

Aspirința acestei boale însă trebuie temperată, și chiar stănsă în cursul vremii, prin pocăință, prin îndreptare și prin roadele milei, isvorâte din credință.

Postul este epoca cea mai priincioasă de tămăduire.

Măritul Consistor cu ordinul circular Nr. 964 B, dela 26 Ianuar 1926 a decretat Duminica a doua din Păresimi: «Duminica celor bolnavi».

Sf. Evanghelie din această Duminică ne spune, că un slăbănog purtat de patru întru taria credinței lor, neputând străbate de mulțime, spărgând coperișul, l-au pogorât pe acolo cu patul în fața lui Hristos spre tămăduire. Toată puterea credinței ce poate lucra, iată și răsplata ei, că Mântuitorul îndată cu cuvântul l-a mântuit de păcate și de boala trupeză, văzând credința lor.

«Bolnav am fost și m'ați cercetat». Să nu fie inima noastră ca a Cărturarilor din evanghelia de astăzi, cari șovăiau a crede în puterea lui Hristos, ci taria credinței noastre, ca a slăbănogului, care a putut prin coperiș, la ajutorul lui Hristos, să întărească inima noastră: să alergăm la rodul faptelor îndurării.

lipso, ale cărei grații îl vor ameți pentru o clipă, dar, revenindu-și, el va înțelege că menirea lui e cu mult mai sfântă decât să se oprească în fața infecției morale, pe care natura a pus din întâmplare o mască cu forme armonice.

Și rând pe rând vor defila prin fața noastră, ca'n fața unor judecători, toți vinovații, pe cari autorul pune cu un zimbet de dispreț, fără freze de priso, pecetea infamiei.

Este «Vadul Hoților» un roman, din care mulți ticăloși, profitori ai durerilor împrejuri, își pot vedea demascându-se originea necurată a avutului cu care astăzi sfidează.

Este un roman de o mare valoare atât literară, cât și morală. Cu el Vasile Savel, care pentru noi ardeleni este o veche și simpatice cunoștință, își ia cu cinste locul în șirul marilor noștri prozatori.

Îi sântem recunoscători ca cititori ai scri-șului românesc, și ca modești tovarăși de zbu-cium al acelor eroi anonimi, cari în fața lor văd numai idealul și nu se întrebă dacă el va pro-fita vre odată ceva. I. U. Sorlesu.

Greul vieții, calamitățile războiului năpras-nic, care a trecut, câte lipsuri, câte boale și câte suferințe nu a vărsat peste frații noștri.

O fanii, lipsiți de ocrot rea tatălui și a mamei, în lipsuri, sufer de toate mizeriile; văduvele, fără ajutor îndurări, pe lângă sărăcie, tot felul de ne-cazuri; invalizi înghit amarul vieții în multe ne-puțințe; bătrânii, rămași lipsiți de razimul bă-trânețelor, își duc restul zilelor în noianul lip-selor de tot felul și în slăbiciunile etății.

Ofica și alte multe boale bântue societa-tea omenescă.

Sănătatea este tesaurul cel mai scump al omului. Și tu, frate, care ai acest dar mare, cum să nu te înduri de fratele tău, să întinzi mâna de ajutor în suferințele și în necazurile lui?

Talantul, care ți l-a încredințat Dumnezeu, în sănătate și avere, mare sau mică, să nu l în-gropi în pământ. Tot ce ai, nu este al tău: gol ai venit în lume, gol vei ieși din ea; nici un dram nu duci cu tine.

Nu mai bogăția faptelor tale, rele sau bune, te va urma; acestea te vor arunca de-a dreapta, și acelea de-a stânga în împărăția veșniciei.

Să micșorăm dar suferințele fraților noștri în lipsuri și boale, cu sfatul, cu poveștile, și mai vartos cu darul nostru.

«Celce are două haine, să dea celui ce nu are, și celce are bucate, așiderea să facă». (Luca 3, 11).

Fiți îndurați ca Samaritanii, și cu milo-stenia voastră legați ranele celor îndurerați, și obolul vostru va fi primit ca și cel al văduvei, care a dat mai mult ca cel bogat.

Cu inimă curată, să ascultăm, fraților, gla-sul Arhierului nostru și, în sfânta Duminică de astăzi să ne rugăm pentru alinarea durerilor și stângerea boalelor fraților noștri din această parohie.

Să ușurăm suferințele și lipsurile lor cu darul nostru de milostenie, mic sau mare.

Nimenia nu este scutit de păcate; dar toți simțim trebuința de a ne curăți de păcate prin îndurare, prin milostenie, prin faptele noastre cele bune. Așa să ne îmbogățim în Dumnezeu.

Pururea, și mai vartos acum, să avem în-în-tea ochilor noștri, cuvintele lui Ioan Sirach (3, 29): Apa stânga focul, milostenia păcatele.

Ear Tu, Doamne, Dumnezeu nostru, Doamne Isuse Hristoase, în călătoria postului ce o urmăm, întărește-ne în dragostea Ta, săpt-mână de săptămână, și zi de zi, ce ne apropie de Mântuitorul Tale patimi și luminata Ta lviere, într'armază-ne cu faptele cele bune ale îndurării și spală fărădelegile noastre; stânga patimile și suferințele fraților noștri, și, la Infricoșata Venirea Ta cea de a doua, învrednicește-ne să-ți auzim glasul: «Veniți binecuvântați Părintelui meu, de moștenii împărăției, care e gătită vouă dela întemeierea lumii». (Matei 25, 34), în raiul fericirii celei veșnice, a Tatălui, a Fiului, și a Duhului Sfânt, Amin.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitro-politul nostru Nicolae s'a reintors în 11 Martie 1926 dela București la reședința Sa.

Concursurile pentru ocuparea posturilor de preoți militari activi se vor ținea în ziua de Luni 15 April 1926.

Urmările unei propagande greșite. În dimi-neala zilei de Duminică, în 7 Martie a. c., s'a petrecut, în strada Ileana Cosinezeana Nr. 11 din București, un caz de superstiție baptistă: Lucră-torul tinichigiu, Ștefan Roman, în etate de 52 ani, baptist, de câțva vreme era muncit de gândul că, din cauza mâinei stângi, face multe greșeli în viață. Chinuit de aceste gânduri, s'a acut din pat, s'a dus în curtea caselor și, pu-nându și mâna stângă pe un butuc aflat în curte, și-a tăiat mâna dela cot, cu un topor. Vecinii, prinzând de veste, l-au ridicat dintr'un lac de sânge și l-au dus la Spitalul Brâncovenesc, unde i s'au dat ajutoarele medicale. Eată urmările fanatizării propagandiști ai sectelor.

Impotriva unei piese teatrale. La Milano pe-trece de câteva zile poetul Gabriele d'Annunzio, care a venit acolo pentru a fi de față la repre-zentarea piesei sale «Martiriul sfântului Seba-stian», ce se va juca în sala teatrului Scala. Au-toritățile bisericești au luat poziție impotriva re-prezentării acestei piese.

Profesor titular. Dl I. Floașiu a fost confirmat prof. titular de limba română, economie politică și dexteritățile: gimnastica, lucrul manual și caligrafia la școala medie din Săliște.

Gratie regală. Tribunalul marțial din Cluj a pornit cercetare împotriva ordinului franciscan ardelean pentru un articol apărut în calendarul rom.-catolic din acest an, în care tribunalul a văzut crimă de lez-maiestate. În cursul procesului au fost ascultați: P. Leonard Trefan din ordinul franciscan, Dr. Béla Lánossy secretarul statusului romano-catolic, și Fr. Kuncz, profesor de teologie la Marianum. S'a ordonat în același timp confiscarea exemplarelor, în număr de 20 mii, din calendarul pomenit. Prin un act de grație a Soveranului nostru, procesul dela Cluj s'a sistat.

Numerile de localități. Un ziar maghiar din Budapesta, *Pesti Törsde*, într-o serie de articole, în general obiective, despre terenurile petroliere ale României, întrebându-se: numirile *românești* ale orașelor noastre. (Confrății dela ziarul sâsibian, *Tegvblatt*, preferă și acum pe cele ungurești, când nu le pot — germaniza).

Mulțămite. Comitetul bisericii ortodoxe române din Sibiu, suburbii Iosefin, mulțamește pe calea aceasta fostului său membru Nicolae Bobeș, care a binevoit a trimite din America, unde se află de prezent, pe seama sfintei noastre biserici suma de 4000 Lei, din care dsa a dăruit 1020 dolari, Vasile Șandru din Viștea de Jos 2 dolari, iar N. A. Roșuța din Ucia de Jos, Ioan Hedu, Elisabeta Cristea și Lazar Viniliș, toți din Sibiu, O. Boier din Veneția de Jos, I. Marian de pe Târnavă mică și Ilie Sancu, fiecare câte 1 dolar. Dumnezeu le răsplătească fapta creștinească.

Liceu sârbesco. Credințioșii sârbi din România s'au întrunit, în 7 l. c. la Timișoara în sinod eparhial. Membrii sinodului au hotărât să înființeze, pe lângă o tipografie și librărie sârbesco, și un liceu sârbesco în Timișoara, intervenind pe lângă guvernul român să încuviințeze înființarea și funcționarea unui astfel de liceu. Se știe că în România de astăzi trăiesc cam 30 mii de sârbi; dar se mai știe că, față de acest număr, noi avem în Bănăutul iugoslav peste 100 de mii de români. Guvernul dela Belgrad n'ar avea totuși decât să aprobe cererea românilor din Vârșet: înființarea de școală medie română în Vârșet și clase paralele românești la școala normală de acolo, — și atunci neapărat va putea arăta și guvernul român aceeași bunăvoință și înțelegere.

ȘTIRI LOCALE

Dintre conferințele mai nouă, organizate de comitetul desp. Sibiu al Asociației și de secția Sibiu a Asociației gen. a profesorilor secundari, au fost ascultate cu deosebit interes ale dlor *G. Bogdan-Duică* (Analize literare din operele lui Mihail Sadoveanu) și *Ștefan Metey*, directorul arhivei statului din Transilvania, care a vorbit în 7 l. c. despre: Situația românilor în trecut în legătură cu sașii. La această conferință a părintelui director de arhivă au participat și câțiva dintre concetățenii noștri sași sibiieni. Conferințarul a expus, pe teme de documente, starea veche adese de plâns a românilor ardeleni, și rolul sașilor în acel trecut. Adevărurile crude, spuse deschis, au cam bulzuit pe răsărații stăpânirilor trecute, deprinși să vadă pe români în situație de umilire și robie... Alte vremuri, alte obiceiuri.

Revaccinare periodică. Părinții copiilor născuți în alte localități sânt invitați ca sub urmă rile legii, cel mai târziu până în 20 Martie 1926 să anunțe la Primărie, Str. Mitropoliei Nr. 4, camera Nr. 26, pe cel încă nevaccinat.

Primăria municipiului Sibiu.

Dela primărie. În orașul Sibiu au fost mușcate în timpul din urmă 12 persoane de câni turbați. În urmare, conform legii și regulamentului sanitar-veterinar, se ordonă închiderea cânilor până la 24 Mai a. c. În acest timp, câinii trebuie ținuti legați în curte, chiar și acela din cazurie, ear pe stradă vor fi conduși numai cu botniță și legați de sfoară. Câinii, cari umblă liberi sau fără marcă și botniță, se vor stărpi cu strâmbină.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri Gr. Petrov, tradusă de P. S. Sa Episcopul Nicodem. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem comanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 50. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Nr. 740 port. 1926-

(23) 1-1

Publicațiune de licație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 12463/1925 și Nr. O. II 1022/1926 a judecătoriei de ocol din Sibiu în favorul reclamantului Ștefan Moga repr. prin avocatul Dr. Pompiu Isacu pentru încasarea creanței de Lei 2500 și accesorii, s'începe termen de licație pe 26 (douăzeci și șase) Martie 1926 a. m. 10 ore la fața locului în Sibiu, str. Avram Iancu Nr. 41, unde se vor vinde prin licațiune publică judecări diferite mobile din casă în valoare de 4000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenșiunea care e de încasat face 2500 Lei capital, dobânzile cu 10%, socotind din 8 Octombrie 1925, ear spesele până acum stăvurate de 1303 Lei.

Intrucât mobilele cari s'înjung la licație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licațiia prezintă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX din 1881, § 192.

Sibiu, la 27 Februar 1926.

S. Baku,
portărel.

Compoziții muzicale

de Timotei Popovici

profesor de muzică la școala normală «Andrei Șaguna» și dir. corului mitropoliei din Sibiu

se află de vânzare la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu
Str. Mitropoliei Nr. 45

	Lei
1. Carte de cântece, partea I, pentru 1, 2 și 3 voci egale, legată	32
2. Cântările liturgiei pentru cor mixt, leg.	65
3. Cântările liturgiei pentru 3 voci egale, broșată 20 Lei, legată	30
4. Hristos a înviat pentru cor mixt	2
5. Hristos a înviat pentru cor de bărbai	2
6. Câți în Hristos pentru cor mixt	2
7. Câți în Hristos pentru cor de bărbai	2
8. Axionul: Cuvine-se cu adevărat pentru cor de bărbai	4
9. Troparul Nașterii Domnului pentru cor de bărbai	2
10. Troparul Botezului Domnului (în Iordan) pentru cor de bărbai	4
11. Irmosul Paștilor, pentru 3 voci egale	4
12. Florile dalbe, trei colinde populare românești, pentru cor mixt	4
13. Cântec de leagăn, popular, pentru solo de sopran și cor mixt	4
14. Dolna lui Moșol pentru cor mixt	2
15. Rodica pentru 2 voci egale cu acompaniament de pian facultativ	5
16. Marșul legionarilor români pentru cor unison cu accomp. de pian	3
17. Regele muniilor, poem pentru cor mixt cu solo de sopran și tenor, cântec de fluiet și semnal de tulnic	20
18. Cântece naționale pentru cor de bărbai (10 cântece)	20
19. Cântece naționale pentru cor mixt (10 cântece)	20
20. Cântece religioase pentru cor unison și fanfară: Rugăciune la procesiuni religioase și în Iordan, la sfîșierea apei la Botezul Domnului. Câte o partitură și un rând de voci (pentru fiecare instrument) ambele	40

La comanda, deodată cu trimiterea sumei, e a se mai adăuge și 6 Lei pentru spese de poștă.

Note muzicale

de G. Dima

se află de vânzare la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu,
Strada Mitropoliei Nr. 45.

Cântece și balade

(cant și pian)

Ști tu mândro	Lei
Hotărâre	24
Noi trei	24
Trădare	20
Curele	30
A venit un lup din crâng	40

Poezii de Carmen Sylva

(cant și pian)

Oenug	24
Grossmutter	24
Aus dem El gekrochen	30

Cântece populare

(cant și pian)

Măndrușă de demult	24
Jelu-mă	30
Vai mândruș	24
O ce veste	24
Doamne Isuse Hristoase	24
O inimă intristată	24

Cântări funebreale

(cor mixt)

Bine ești cuvânt	20
partitura	40
Ce e viața	20
partitura	40
Cu adevărat	20
partitura	40
Cela ce adâncul înțelepciunii	40
partitura	40
Marea vieții	20
partitura	40
Fericiți	20
partitura	40

Irmose

(cor mixt)

Irmosul Crăciunului	16
partitura	40
Irmosul Bobotezii	16
partitura	40
Irmosul Bunevestiri	16
partitura	40
Irmosul Florilor	16
partitura	40
Irmosul Înălțării	16
partitura	40
Irmosul Rosaliilor	16
partitura	40
Irmosul Intrării în biserică	16
partitura	40
De tine se bucură	16
partitura	40
Cu trupul	16
partitura	40

Coruri mixte:

Două inimi	24
partitura	60
Dor de călătorie	24
partitura	60
Ce te legeni codrule	16
partitura	40
La mijloc de codru des	16
partitura	40
O ce frumoasă	24
O ce veste	24
Leagăn verde	24
Nu-i dreptate	24
Hai în horă	24
Hora Severinului	24
Bălescu	24
Măndrușă	24
Nu m'ar de dorul	24

Coruri bărbătești:

Cucule cu penă sură	24
Sent soldat	24
Hai în horă	24
Totă țara	24
Vivandiera	24
O ce veste	24
Liturgia pentru cor mixt	120
Liturgia pentru cor bărbătesc	125
Hora pentru cor mixt și orchestră	28
Salvum fac regem :	240
partitura pentru orchestră	240
extras pentru pian	120
voci complete	28

NB. Corurile mixte și bărbătești constau din câte 4 voci.

Notele se pot comanda deodată cu trimiterea sumei, adăugându-se și spesele de poștă: Lei 20.